

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 23286/2024
25.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ... (као правног следбеника покојног ББ, бившег из ...), чији је пуномоћник Љубица Бесеровац, адвокат из ... , против тужених ВВ из ... и ГГ из ... , чији је заједнички пуномоћник Мирослав Милосављевић, адвокат из ... , ради побијања дужникових правних радњи, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 325/2024 од 14.06.2024. године, у седници одржаној 25.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 325/2024 од 14.06.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 325/2024 од 14.06.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици П 36/23 од 18.10.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се утврди да је споразум о деоби наследства у оставинском поступку иза покојног ДД, који је сачињен 28.11.2016. године пред Основним судом у Сремској Митровици између ЂЂ, ЕЕ и ВВ, а који је одобрен од стране ГГ дана 25.03.2017. године, нема правно дејство према тужиоцу у обиму потребном за намирење његовог потраживања према ЂЂ, које има по решењу о извршењу Основног суда у Сремској Митровици ИИ 22/15, као и за намирење свих даљих трошкова који настану у извршном поступку; да се обавезу тужени да признају и трпе да тужилац своје потраживање у износу од 10.000 евра у динарској противвредности по најповољнијем курсу по коме банке откупљују девизе на дан исплате, те динарске противвредности домицилне камате на износ од 10.000 евра почев од 01.12.2014. године до исплате по средњем курсу НБС на дан исплате, те трошкове поступка у износу од 12.000,00 динара, као и износ од 28.374,00 динара на име неисплаћеног износа судске таксе, као и трошкова извршења по одлуци суда у износу од 66.000,00 динара, те накнаде трошкова за рад извршитеља у износу од 27.074,48 динара, као и свих даљих трошкова који настану у извршном поступку, а по решењу јавног извршитеља, да сва напред наведена потраживања тужилац може

намирити продајом 2/16 дела непокретности уписаних у листу непокретности број ... КО Сремска Митровица и то ближе описаних као у изреци првостепене пресуде које су власништво тужених у по $\frac{1}{2}$ дела, те непокретности уписаних у лист непокретности број .. КО ..., такође ближе описаних као у изреци првостепене пресуде које су власништво тужених у по $\frac{1}{2}$ дела, затим непокретности уписаних у лист непокретности број ... КО ..., ближе описаних као у изреци првостепене пресуде које су власништво тужених у по $\frac{1}{2}$ дела, непокретности уписана у лист непокретности број ... КО ..., ближе описаних као у изреци првостепене пресуде која је власништво тужене ВВ у $\frac{3}{4}$ дела и тужене ГГ у $\frac{1}{4}$ дела, непокретности уписане у лист непокретности број ... КО ..., ближе описаних као у изреци првостепене пресуде које су власништво тужених у по $\frac{1}{2}$ дела и непокретности уписане у лист непокретности број .. КО Сремска Митровица, ближе описаних као у изреци првостепене пресуде која је власништво тужене ВВ у $\frac{1}{4}$ дела и тужене ГГ у $\frac{3}{4}$ дела, под претњом извршења. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженима накнади трошкове парничног поступка у износу од 545.906,25 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 325/2024 од 14.06.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови из става 1. овог члана да би се прихватило одлучивање о ревизији тужиоца као о изузетно дозвољеној, јер по оцени овог суда није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе или ново тумачење примењеног материјалног права.

Наиме, предмет тражене правне заштите је побијање споразума о деоби наслеђа као правне радње тужиочевог дужника. Ревизијом се инсистира да је погрешно примењено материјално прво из чланова 280. и 281. Закона о облигационим односима. Чињенично-правни закључак првостепеног суда (који је прихватио и другостепени суд) је да споразум о деоби наслеђа који тужилац у овој парници побија као правну радњу свог дужника није ни настао, јер је тужиочев дужник ЂЂ преминуо пре него што су се сви законски наследници покојног ЂЂ у оставинском поступку сагласили са предлогом споразума о деоби заоставштине са записника од 28.11.2016. године, па тако овај споразум о деоби заоставштине није ни био у правном поретку у делу који се односи на ЂЂ и није ни унет у оставинско решење, односно имовина која би по споразуму припала тужиочевом дужнику никада му није ни уручена јер је преминуо у току оставинског поступка пре прихватања споразума од стране свих законских наследника. Одлука о одбијању тужбеног захтева донета је на основу наведеног чињеничног утврђења у овом поступку, а правилност утврђеног чињеничног стања није разлог да се дозволи одлучивање о посебној ревизији.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о парници ради побијања дужникових правних радњи у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права зависе управо од утврђеног чињеничног стања, то Врховни суд налази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, због чега је одлучио као у ставу првом изреке, на основу члана 404. став 2. истог закона.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 403. став 3. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради побијања дужникових правних радњи поднета је 01.12.2017. године и у њој је означена вредност предмета спора од 750.100,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном са захтевом за неновачно потраживање у коме вредност предмета спора не прелази новчани цензус за дозвољеност ревизије према одредби члана 403. став 3. ЗПП, то је Врховни суд нашао да је ревизија тужиоца недозвољена.

На основу наведеног, Врховни суд је применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**